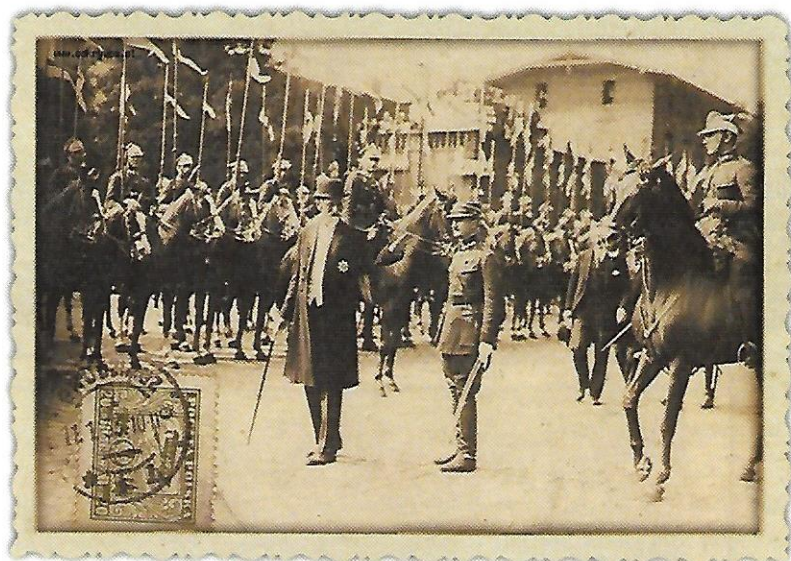

RYS HISTORYCZNY

Trwająca blisko 20 lat służba garnizonowa ściśle związała „Szesnastaków” z Bydgoszczą i jej mieszkańcami. „Biali ułani” w okresie międzywojennym byli żywą częścią miasta. Defilady, zawody hippiczne, święta państwowe, wojskowe i kościelne, a także zabawy taneczne były okazją dla bydgoszczan do integracji z żołnierzami 16/2 Pułku Ułanów Wielkopolskich. Okres pokoju upływał na szkoleniach i ciągłym podnoszeniu sprawności bojowej kawalerzystów. Czas próby nadszedł we wrześniu 1939 r. „Szesnastacy” wieczorem 24 VIII 1939 r. wymaszerowali w Bory Tucholskie. W składzie Pomorskiej Brygady Kawalerii, należącej do Grupy Operacyjnej „Czersk”, bydgoscy ułani stoczyli zacięte walki z żołnierzami niemieckiej 3 Dywizji Pancerniej 3 IX pod Bukowcem i 4 IX pod Grupą. Dnia 5 IX pułk został rozwiązany, a sztandar pułkowy szczęśliwie ukryto w pobliżu wsi Pięćmorgi i odnaleziono po wojnie. W kampanii wrześniowej walczyły także oddziały drugiego rzutu, m. in. Dywizjon Bojowy rtm. Czesława Dmochowskiego w sile 250 żołnierzy oraz mniejsze grupy. Najdłużej w walce uczestniczył oddział złożony z różnych pododdziałów rozbitych w walkach w korytarzu pomorskim, którym udało się przeprawić na drugą stronę Wisły. Pod dowództwem por. Henryka Konstantynowicza i por. Jerzego Woszczyńskiego ok. 150 ułanów w składzie improwizowanego Pułku „Bohdan” mjr. Bohdana Dobrzyńskiego brało udział w bitwie pod Kockiem.

ROČZNICA UTWORZENIA
16. PUŁKU UŁANÓW
WIELKOPOLSKICH